

Bobârnacul

FOAIE SATIRICA ȘI UMORISTICA

Apare în toate zilele afară de: Luni, Marți, Mercuri, Joi, Vineri și Sâmbătă

PREȚUL ABONAMENTELOR

Pe an 10 fr. Pe șase luni 5 fr. Pentru studenți pe an 8 fr.
Un număr în toată Europa Asia, Africa și America 10
bani, pentru Oceania a se adăuga portul.
Articolele nepublicate să prăjesc
Redacția și administrația în Tipografia P.-Conduratu.

PREȚUL ANUNCIURILOR

Anunțurile pe pagina I gratis; pe a doua degeba;
pe a treia de pomană; pe a patra pe veresie; pe a cin-
cea fără de parale; pe a șesoa pe miluite; pe a șaptea pe
nimie și pe a opta pe tufă de veneție.
Serisurile nefranate nu se primesc.

AUȚIȚI!!! VEDEȚI!!!

Cu aparițiunea numărului patru, intrăm în a patra săptămână a Bobârnacului.

Scopul nostru, — nefiind de cât a face să ridă mustața cititoarelor și cititorilor noștri, — pare că l'am atins puțin.

Voidn ansă a corespunde și mai mult acceptării am cătat a face și alte îmbunătățiri, precum urmază:

1°. Am stabilit o cale ferată între tipografie, chioșcurile și tutungeriile din capitală la care se află depus „Bobârnacul,” pentru ca cititorii să pôta da la moment câte un ban.

2° Am recutat 365 colaboratori noi.

3° Am făcut tiragiul în 10 milioane, 20 mii de exemplare, pentru ca toți Români să cumpere cel puțin câte două, precum și prizonierii turci cari sunt în număr de 10,000.

4° Am desființat *Telefonul* simplu, care a devenit ceva comun, și am adus un nou aparat **Telefon-Teletoscop**, prin ajutorul căruia se poate vedea și auzi tot ce se petrece. Această invenție e periculoasă mai cu seamă pentru domnele măritate; deci, le prevenim ca să se păzescă.

Două scrisori confidențiale.

Mița și Mițoi, cei doi calici al căror dialog cititorii l-au vădut din numărul trecut, când s-au despărțit au luat-o fiecare în direcții opuse.

După două săptămâni de separațiune, când gerurile se mai muiaseră, Mița reținută în chilia sa de multe cauze, a adresat *pe drum de dioă* lui Mițoi o scrisoare. Densul i-a răspuns imediat *pe drum de séră*.

Amândouă epistolele ansă au cădut în mâna noastră, căci pe plic era scris : **In mână.**

Comunicându-le cititorilor noștri, îi rugăm a ține secret și a nu imprăștiia vorba la nimenea ca să nu se afle.

Iată-le :

București, Loco.

Dragă Mițoi !

E-atâta vreme de când cu nasul
Pe l'a mea casă, tu n'ai mai d t;
Care'i pricina ? Este necazul
Că n'ai parale ? — Spune'mi îndat !

Pentru acesta n'ar fi nimica,
Căci multă lume este ca noi;
Când te iubesc grozav Mițica
Ce te'ngrijesece ori ce nevoi?...

Dér cine scie, pôte, norocul
O fi pus mâna în pèrul têu,
Și de mândrie țî-o fi stîns focul
Ce-aveai odată de chipul meu !

De-o fi acesta spune'mi mai iute
Sè beaù otravă, sè më omor;
Sè ãic adio vise plăcute,
Adio viêtă, adio-amor !

Mița Calicescu.

Mițoi, care era bolnav în așternut, i-a răspuns imediat :

Europa, Loco.
București,

Mițo !

Vêdend coprinsul scrisorei tale
În mare grijă tu m'ai băgat;
Nu scii de unde găsiși cu cale
Sè cređi că dragul têu te-a lăsat !

Merseși, geloso, pêné acolo,
Sè'mi spuì otravă că veì lua;
Dragă Mițico, ia fugi d'acolo,
Ast-fel de lucruri nu încerca.

Căci Mițoi încă la tine ține,
Și el e gata de a jertfi
Totul ce are; numai de tine
Sè nu se pôtă, vai, despărți.

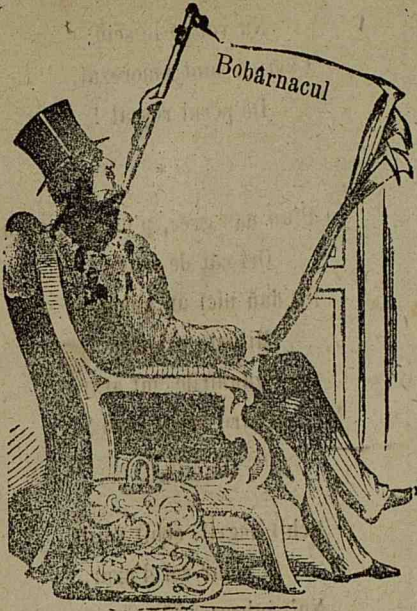
Cauza ansă că vreme multă
Eu pè acolo nu m'am vèdut,
Cu totul e-alta; te rog ascultă,
Și veđi culpabil de m'am făcut.

Aprins de doruți, cu nerăbdare,
Trecend pe strada'ți Puțu-cu-plopî,
Ca sè'ți fac curte, din întemplantare,
Căzuì cu nasul în nisce gropî.

De când cu moina, nu mai poți frate,
Sè treci pe strade, căci numa 'ndat
Îți rupi piciorul, cum din păcate,
Venind la tine, mi s'a 'ntemplat.

Acum în casă cu oblojélă
Îmi stă piciorul ce s'a sdrelit;
Ție 'ți cer Mițo eu răfuélă,
Căci pentru tine m'am schilodit.

Mițoi Calicoff.

BIBILURI SI FARAFASTICURI

O dómna ducându-se la o amicã a sa, acêsta îi arãtã o hainã de copil mic.

— De unde o ai, o întrebã dómna?

— Mi-a dat'o mama, și mi-a spus cã a servit la copiii sãi.

— Dér bine mama dumitale a avut copii!!..

**

Un zaraf deprins cu socotéla și-
cea cã în viétã se coprinde cele pa-
tru operațiuni aritmetice : însurãtó-
rea e adunãrã ; mórtea scãderea ;
nascerea îmulțirea și moștenirea îm-
pãrțirea.

**

Un june *voiaja* cu Tramwayul la șosea,

În cea-l-altã parte a Tramwayului sta o dómna.

Bietul june cãta tóte mijlócele ca sã încépã vorba, dér deja ajunsese la șosea și nu făcuse încă nici o bravurã.

În sfîrșit sparse tãcerea, întrebãnd :

— Dómna, decã nu mē 'nșel, dumneavóstrã mergeți cu Tramwayul?!...

*

La bal mascat.

— Ce te uiți așa de grozav la mine, parcã ai vrea sã mē mănãnci.

— Nu mănãnc carne de porc, mascã.

— Nu cumva, domnule, ești vr'un prizonier ture ?...

**

Tot la bal.

Domnul X... are o mascã, repre-
sintãnd p'un june cu mustãțile rase.

— Sunteți în costum de actor, îl întrebã óre-cine.

— Nu.

— Atunci în costum de lacheu.

— Nici acum n'ai ghicit.

— Atunci, negreșit în costum de doctor, cãci numai aceste trei brasle : actorii, lacheii și doctorii, au în general mustãțile rase.

**

O dómna se plãngea cãtre domnul B... cã bãrbatul ei îi face infidelitãți.

— Abandonă'l, pune'î cruce d'omnă,
și s'a isprăvit.

— Mi-e témă să nu'î pui crucea
degeba, căci nu se va găsi nimeni
să'l cumpere!

* *

Un neguțător de mărunțișuri, du-
cându-se la Paris ca să aducă marfă,
se minuna fôrte de progresul Fran-
cezilor.

— Veđi, spunea el unui amic.
Parisul e cu mult mai înaintat de
cât București; inchipuesce'ți pêne
și birjaril sciüt franțuzesce!!

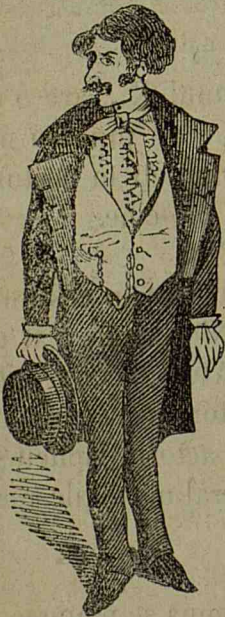
(Autentică)

GUSTURILE FISTICHII

ALE

unui Englez de pe malul Sabarului

(Poesia făcută spre a consola pe tóte pocitele din lume)

Pêrul negru, blondul pâr
Și cel castaniü,

De voi spune adevăr,
Nu voi să le sciüt;
Căci eü sunt amoretat,
De pêrul roșcat!

*

P'un nas grec, p'un nas romau,
Orî cât de frumos
Nu daü nicî un gologan,
Mi-este uricios;
Căci gândirile 'mî atâră
Către nasul câru!

*

Ochiü negriü, ochiü verđi,
Și chiar ceü d'azur,
Nu'î iubesc, zëü, să mă cređi,
Le gălesc cusur.
Căci 'mî place — auđiți! —
Ochiü spălăciți!

*

Dințiü albi, compleți în gură,
Orî cum ar fi ei,
Făr de nicî o stirbitură
Mi se par prea răi.
Mie 'mî place, spuü acuşî,
Dințiü ceü prepuși!

*

Că am gusturi fistichii
Imî veți đice, biet;
Alțiü că vorbesc prostii
Ca și un poet;
Eü ânsă declar frumóse
P'ale cu pungî gróse!

PENTRU ARTA

Sunt multe ființe, multe creaturi, care se sacrifică cu *corpul*, sufletul și viața lor pentru frumoșele arte.

Intre aceste nu uitați a enumera pe artista cocóna Safta, care fiind-că e și poetă s'ar putea numi Safo.

Căsătorită de multă vreme, cam trăinicuță la vârstă, își conservă inima sea încă tână, ca și o flóre presată care își păstrează culórea sa naturală, orî cât de veche ar fi ea.

Dumneaei n'are de cât un altar: Artă; n'are de cât doi ȃei: Apolone și Cupidon.

Înțelegeți bine că un bărbat ciufut ca domnu Petrance n'ar fi putut s'o ducă așa mult, decât dumnealui nu era îngăduitor cu poetica sa soție.

Dómna Safta, vedea o muscă, îi turna la moment o odă *saftică*; vedea un cocó plimbându-se la braț cu găina sa, îi turna un sonet à la Petrance.

Dér aceste subiecte ajunseră un timp

când se *epuisaseră* tóte, și trebuia vrënd nevrënd să facă ode și sonete și la ómeni.

Dér cui era s'e'i facă, bărbatului ie'i? Acesta era inimic neîmpăcat al poesiei.

Negreșit că hazardul trebuia s'e'i trâmîță vr'un idol, vr'un fiú al Melpomenei cu care se se pótă înțelege.

Din fericire pentru dómna Safta, adoratori ai frumóselor arte, mai cu sémă artiști dramatici, avem destui, în cât nu'í era dificil a prinde cu arcanul vre unul s'eú mai mulți, dupé cum odele s'ele saftice îi dictaú.

Dumneaei ánsé nu era de acelea care se caute, ci voia ca să fiă căutată.

*

De multă vreme musiu Ghița, fost calfă la cofetăria și apoi devenit actor, grație talentului s'eú, cu mustățile rase, cu p'urul reschirat în tóte părțile, cu ochii boldiți, tușind artistic, și declamând neîncetat: *nu e voorrriba*, luat ca din iele, cu nisce ochelari la cari lipseau améndoué sticlele, nesocotind nici de cum gropile și noroiul care în unele locuri *surpasé* de pântecele calului, trecea pe la porțile dómnei Safti umplându-se ca un jidan, în cât semăna într'adevăr a artist.

Safta de și nu vorbise nici o dată cu el, îi creșea inima ca o păine caldă când îl vedea, căci ea ȃicea: „iată idolul ce l'am visat, iată martirul artei.“

*

Intr'o ȃi, ca mai tóte ȃilele de iernă, sumbră și tăcută, când Safta medita la feréstră nisce versuri: *Omú către om*, vede la pórtă sa lume strânsă.

Mirabile visu!!!

Ce era de vădut?

Junele Ghiță cu gândurile furate de dómna Safta, nu băgase în sémă báltăul de la pórtă sa și căzuse în năuntru cât de lung, în cât nu se mai distingea, unde avea ochii, unde avea nasul, peste tot era o culóre!

Acéstă privelisce încânta mult poetica imaginațiã a Saftel. Ea porunci îndată să îl aducã în buduarul său.

Aci primi tóte îngrijirile, în cât o jumătate de ora se ferchezui așa de bine, că părea scos din cutie.

Pentru acest ajutor, fără îndoelã, Ghiță trebuia să remãe recunoscãtor.

Prin ce ar fi putut să 'și arãte el recunoscința de cât împãrtășindu'ï puțin din arta sa.

Ghiță scuturã antaiũ din cap, se trage doi pași îndãrãt, apoi înaintezã trei pași către dómna Safta, își încrucishezã mânele și se lungește la picióarele ei ca o *pomanã țigãnescã*, începând urmãtóra declamațiune :

— „Dómna, din mijlocul noroiului unde căzusem ca un bivol, ai venit și m'ai ridicat! 'Ţi sunt recunoscãtor. (Intinde amëndoué mânele și din greșelã o lovesce peste nas, apoi și le strãnge aducând mâna Saftel). Dã voe dómna umilitului artist să pupe mânele téle de piele mai albã de cât colilia.

Safta sta impasibilã și transportatã, întindendu'ï mâna. Ghiță puse un sêrut, dér tocmã în acest moment să deschide ușa și domnul Petrache, bãrbatul Saftel apãru în prag,

Tablòu cu foc bengal eșit din capul lui Petrache!!!

Safta nu'si perde cumpãtu, s'apropie de soțul sêu și îi spune tótã întemplerã, cã Ghiță e un artist recunoscãtor și cã dumneael nu i-a dat mânã de ajutor de cât numai în amorul... artei.

De atunci Ghiță visitesã tot-dé-una casa dómnei Safta, și bãrbatul sêu nu'ï dice nimica cãci nu vine de cât: **pentru artã!!!**

SFATURI

D' A L E B O B Â R N A C U L U I .

Când aveți a vă sfãdi
Cu vr'o dómna, de necaz,
Puneți'ï punctul pe i,
Iarã nu peste obraz.

* * *

Când o babã iudrãsnetzã
Sê'si ia soț e hotãritã,
Puneți'ï oglinda'n fațã,
Dér nu'ï diceți cã'ï uritã.

* * *

Când obraznic e un june,
Si cuvintele'ï rêu sun,
Nu îi dați atențiune,
Dér nu'ï diceți cã'ï nebul.

* * *

Când un om minciunĩ vorbesc
Si e prea lãudãros,
Adevêr el nu'grãesee,
Dér nu'ï diceți mincinos.

PARLAMENTARE

Serviciu Telephon-Teletropic

(22 Ianuarie)

Anglia. — In parlamentul englezesc s'a citit condițiile Rusiei, pe care le-am comunicat cititorilor în numărul trecut. S'a votat un credit extraordinar, pentru ca să se plătească cele 1 miliard și jumătate ruble Rusiei, cheltuețele de război.

Rusia. — In parlamentul rusesc s'au făcut mai multe interpelări, că ce vor face Rușii când vor intra în Constantinople. S'a decis pentru aceea și se dea la toți câte-o porțiune de pilaf.

Austro-Ungaria. — Mai mulți deputați unguri propun în parlament a se face o scrisoare de condoleanță pentru Sultan, însărcinându-se cu ducerea ei domnul Bödöş Chuchio și Ronnghiöş Şandor.

Buharia. — Nică Camera, nică Senatul nu s'au putut convoca, din cauză că nu s'a completat numărul; o parte din domniile deputați și senatori au stat la bufet, iar altă parte au fost reținuți acasă de gropile de pe pod.

Turcia. — Ședințele parlamentului turcesc au fost furtunoase. S'au interpelat: 1° De ce Suleiman-paşa s'a lăsat să fie bătut la Filipopoli; 2° Ce scop au plenipotențiarilor Turci care s'au dus ca să trateze pace, și al 3° De ce se bat Turcii cu Rușii. După acesta toți deputații au tras câte-un aghios și ședința s'a spart a doua și în strigăte de *hairolă*.

Serbia. — S'au debătut mult chestia Orientului, apoi deputatul *Iun-lin-un* a propus o interpelare despre sănătatea papei, conchidând că dacă papa ar fi fost sănătos, Sârbii era să fie de mult timp în Tarigrad. (Aclamații generale din podul parlamentului).

STAREA CIVILA A CAPITALII

(15—22 Ianuarie)

Născuți. — Legitim, nici unul, nelegitim 33,333, toamai câte exemplare scotea gazeta *Claponul*.

Căsătorii. — Domnișora Tingire, cu domnul Capac, amândoi din suburbia Calicilor. — Domnul Stan Păpușe, fiicău văduv, de profesiunea independentă, de când s'a declarat independența, cu domnișora Falcă Prăjită, amândoi de la morile Vlădichei, de sub acelaș acoperământ. — Ițic Leon Șloim, ovrei rusesc, cu domnișora Ruhlă Steinberg, cu locuințele unul la răsărit și altul la apus.

Morți. — În săptămâna acesta a fost mărtea numai în gângăni și în brăște țestose.

Bótele cresc mereu. Puțină se tãmaduesc definitiv. Mai cu sãmă Flãmânda, umblă prin mahalaoa *Flãmânda* grozav.

GHICI CIUPERCĂ CE'I.

ȘARADA No. 4

Ființă sfințită
 Dér afurisită,
 Patru slove sunt;
 Alte trei ne dic
 D'un popor antic.
 Tóte însemnéză
 Pasăre, ce 'n cânt
 Ne tot imiteză.

Desnodământul șaradei No. 3 : Armă-sar.